

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten

INTRA-UTERINE VRUCHTDOOD DOOR GEBRUIK VAN SOUFFRAMINE

Reeds in 1947 (*N.T.v.G.* 91, no. 8, 1947) wees ik er op, dat wij het soufframine-phenothiazine moeten rekenen tot de zeer gevaarlijke geneesmiddelen, die niet voor *vrije* handverkoop in aanmerking komen. Het aantal mij thans bekende ongewenste bijwerkingen, hoofdzakelijk het ontstaan van haemolytische anaemie, is thans reeds zo groot, dat van officiële zijde stappen genomen dienen te worden tegen deze vrije verkoop. Toch blijft het phenothiazine een der werkzaamste middelen tegen oxyures, dat mits op stricte indicatie voorgeschreven en toegediend, zeker van grote betekenis kan blijven.

Wij behandelen sinds *een jaar* alleen de *oxyurenlijders* die geen afwijkingen aan lever, nieren, bloedbereidende weefsels hebben, gedurende 24 uur met een dosis van 40—50 mg per kg lichaamsgewicht en verdelen de dosis in 3—5 gedeelten over de 24 uur; wij hebben nog geen ongewenste bijwerkingen gezien. In het beschreven geval lijkt het alsof de moeder, omdat de kinderen toch met een kuur bezig waren, heeft medegedaan, terwijl wij moeten aannemen, dat haar algemene toestand aan het einde ener graviditeit zeker niet toelaat haar lever, nieren en bloedbereidende organen extra te belasten.

Uiteraard staat het te bezien of de vruchtdood ook toegeschreven zal moeten worden aan het phenothiazine.

Hilversum, 15 November 1948

D. P. R. KEIZER, *kinderarts*

DE FREQUENTIE VAN ECLAMPSIE IN OORLOGSTIJD

Neemt men de argumenten onder de loupe, waarmee Coll. MASTBOOM wil bewijzen, dat *niet* het ontbreken van eiwit en vet de oorzaak is geweest van de vermindering van het aantal intoxicaties gedurende de oorlog, dan ervaart men: i.e. om theoretische redenen (vermoedelijk volgens STRAUSS) behandelt men in de Vrouwencliniek de gevallen van intoxicatie met een eiwitrijk dieet, waarover men steeds meer tevreden is. Hieruit volgt, dat een eiwitrijk dieet heilzaam is voor intoxicaties, derhalve is een eiwitarm dieet slecht en kan men bij een eiwitarm dieet vele intoxicaties verwachten. In de oorlog zag men echter weinig intoxicaties bij een eiwitarm dieet. Welke conclusie moet men nu trekken?

2e. STRAUSS stelde naar aanleiding van het feit, dat het albumengehalte van het serum ener zwangere lager is dan dat ener niet zwangere, de volgende theorie op: de oorzaak van de hypalbuminose is onder andere de aanleg der vrucht, waarvoor eiwit wordt verbruikt; deze hypalbuminose kan de oorzaak worden ener intoxicatie; geef de zwangeren een eiwitrijke voeding en Gij zult intoxicatie zien verdwijnen; derhalve bij eiwitarme voeding zal het aantal moeten toenemen. In de oorlog echter nam bij eiwitarme voeding het aantal af, welke conclusie moeten wij nu trekken?

3e. De namen van een viertal Amerikanen worden genoemd, waaronder STRAUSS zelf, die voorstander zijn van een eiwitrijk dieet.

4e. Over de vetten wordt verder met geen woord gerept.

5e. Coll. MASTBOOM verwondert zich erover, dat de normale frequentie van toxicose zich pas voordoet in 1946, hoewel uit de graphiek van coll. BANNING, die van Augustus 1944 tot Juli 1945 loopt, duidelijk blijkt, dat de voedingstoestand in Juli 1945 ongeveer beantwoordde aan die van Augustus 1944 en met name eiwit en vet nog ver van het minimum waren verwijderd. In de tweede helft van 1945 is dit bereikt. Nadat dit dieet, voortdurend verbeterd wat eiwit en vet betreft, een tijdlang had doorgewerkt, kwam in 1946 de oude frequentie terug;